

λις τοῦ κόσμου. Ὁ πληθυσμός της ὑπερβαίνει τὰ τρία καὶ ἡμίσιου ἔκατον μύρια, εἶναι δὲ ἵσος πρὸς τὸν πληθυσμόν, ὅμοιο λαμβάνομενον, τῶν Παρισίων, τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Βερολίνου. Ἡ ἔκτασις τῆς μεγαλουπόλεως ταύτης εἰναι 121 τετραγωνικῶν μιλίων, ἐφ' ἑκάστου τῶν ὅποιων ἀναλογοῦσι 29,322 κάτοικοι.

॥ Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχουσι 80,000 ἀνθρώπων ζητούντων τὴν ἐλεημοσύνην τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, χωρὶς ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ νὰ συγκατατέλεγωνται καὶ οἱ ἐν τοῖς φρενοκομείοις πένητες παράρρονες, οὓδε αἱ χιλιάδες τῶν πλανητῶν, οὓδε οἱ ἐπαίται οἱ τείνοντες τὴν χεῖρα ἐν ταῖς δδοῖς!

॥ Ἐν Ἀμερίσῃ τοῦ Βελγίου γενήσεται κατ' αὐτὰς διεθνής ἔκθεσις ῥόδων. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ θὰ ἐκτεθῶσι διακόσια εἰδη ῥόδων, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἐκανονταφύλλου, δόπερ τοσαύτας παρουσιάζει ποικιλίας, μέχρι τῶν τῆς ἐσχάτης Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς.

॥ Κατὰ τὸ Néor Ἐλεύθερον Τύπον τῆς Βιέννης οἱ ἐν τῷ κόσμῳ φραγκμασόνοι ἥριθμοῦντο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1878 εἰς πέντε ἔκατον μύρια, ἔχοντες 13,000 λέσχας.

॥ Καθηγητής γάλλος (M. Coquillion) ἐφεύρεν δργανῶν δεικνύον κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐὰν δὲν ταῖς στοαῖς τῶν ἀνθρακωρυχείων ἀπὸ περιέχη τὸ λεγόμενον grisou, ἦτοι τὰς φοβερὰς ἐκείνας εὑφλέκτους ἀτμίδας, αἴτινες καθ' ἐκάστην ἀναρρεγόμεναι γίνονται αἴτια τοῦ θανάτου ἐκατοστών δυσμοίρων ἔργατῶν. Τὸ δργανὸν τοῦτο ἀποκαλύπτει καὶ τὴν ἐλαχίστην ὑπαρξίαν τῶν θανατηφόρων τούτων ἀτμίδων πολὺ ταχύτερον ἢ ἡ ἐν χρήσει λυχνία. Δύναται δὲ νὰ τεθῇ ἐν ταῖς στοαῖς ἃς θέλομεν νὰ ἔξετάσωμεν. Κατὰ τὰ γενόμενα πειράματα ἐν διαστήματι πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας ἀνεκαλύφθη ἡ ὑπαρξία [4 τοῖς 100 εὐφλέκτων ἀτμίδων.

॥ Γιάρχει λοιπὸν ἐλπίς ὅτι ἡγγικεν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν οἱ ἀτυχεῖς ἐργάται μετὰ μείζονος θάρρους θὰ εἰσδύωσιν εἰς τὰς στοάς, ὅπου νῦν συχνότατα εὑρίσκουσιν ἄδικον θάνατον.

॥ Ἐκ τῶν κατωτέρω ἀριθμῶν λαμβάνει τις ἔννοιαν τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀγγελιῶν ἐν ταῖς ἀμερικανικαῖς ἐφημερίσιαι.

॥ Ἐφημερίς τις ἐν Νέᾳ Υόρκη περιεῖχεν ἐν τινὶ τῶν φύλλων αὐτῆς 68 στήλας ἀγγελιῶν ἦτοι ἐν ὅλῳ 3330 διαφόρους ἀγγελίας. Χάριν δὲ τῆς εὐκολίας τῶν ἀναγνωστῶν ἡσαν αὐταὶ ταχέις θετημέναι ὑπὸ 90 διακεκομένας ἐπιγραφάς μετὰ πίνακος ἐν ἀρχῇ εὐκολύνοντος τὸν ἀναγνώστην. Αἱ περὶ ἐνοικιάσεως οἰκιῶν ἀγγελίαι δὲν ἡσαν πλείονες τῶν 647. Ἡ γεγέλιαι εἴτε ζητούντων οἰκογένειαν ἐν ἥ νὰ κατοικήσωσιν, εἴτε οἰκογενειῶν ζητουσῶν οἰκοτρόφους ἡσαν 350. Ἔτεραι 433 ἡσαν ἀνθρώπων διαφόρους θέσεις ζητούντων, 1350 περιελάμβανον πάντας τοὺς γνω-

στοὺς κλάδους τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν. Τὴν δὲ πομπένην Κυριακήν, διότι, ὡς φαίνεται, ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Κυριακῆς καταχωρίζουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλειόνας ἀγγελίας, ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς περιεῖχεν 70 στήλας ἀγγελιῶν ὑπὸ διαφόρους ἐπιγραφάς.

॥ Ἐν τῇ κηδείᾳ τοῦ πρίγκιπος Λουδοβίκου Ναπολέοντος παρίστατο καὶ γέρων γάλλος στρατιώτης, Westhers, καλούμενος. Ὁ γέρων οὗτος στρατιώτης εἶχε παρευρεθῆ εἰς τὴν κηδείαν τοῦ τε Ναπολέοντος τοῦ Α', ἐν τῇ Ἀγίᾳ Ελένη, καὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ', ἐν Chislehurst.

॥ Κατὰ τὸ Morning Post, ἡ διάσημος ἡθοποίος δεσποινὶς Sarah Bernhardt, ἥτις ὡς γνωστὸν εὑρίσκεται ἡδη ἐν Λονδίνῳ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ θιάσου τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου, προσλαμβάνεται ἐν τινὶ θεάτρῳ τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ δύο ἔτη, ἐπ' ἀμοιβῇ 2,000,000 φράγκων!

॥ Ἀπὸ τῆς 5-11 Ιουλίου εὑρέθησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Παρισίων καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ Αστυνομίᾳ τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα: 3 χρυσᾶ δακτύλιοι, 1 τραπεζικὸν γραμμάτιον τῶν 100 φράγκων, 6 χρυσᾶ ἐνώτια, 3 χρυσᾶ βραχιόλια, 2 χρυσᾶ κομβία, 1 χρυσῆ καρφίς, 3 χρυσᾶ κλειδία ὠρολογίων, 3 χρυσοῖ σταυροί, 1 ἀργυροῦς σταυρός, 2 χρυσᾶ μεδαλιόν, 3 χρυσᾶ καὶ 4 ἀρραῖς ὠρολόγια, 10 χρηματοθῆκαι περιέχουσαι ἀπὸ 25-300 φράγκων, 3 χρυσᾶ εἰκοσάφραγκα καὶ 20 μετοχαὶ διαφόρων ἑταῖριῶν. ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πολλοὶ τῶν δηγθέντων ὑπὸ κυνὸς λυσσῶντος ἢ νομίζουμένου ὡς τοιούτου, φοβοῦνται καὶ δὲν ὑποφέρουσι τὸ γνωστὸν πρόχειρον μέσον, δι' οὗ προλαμβάνεται ἡ εἰς τὸ αἷμα διάχυσις τοῦ μιάσματος, τουτέστι τὴν διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου καυτηρίασιν τῆς πληγῆς. Ἱππιατρός τις μετεχειρίσθη, ὡς λέγεται, ἐπωφελῶς μέσον ἀπλούστατον. Ἐπιθέτει δῆλα δὴ εὐθὺς μίαν καὶ μόνην σικύαν (βεντούζαν) ἐπὶ τῆς πληγῆς, ἀφ' οὗ πρότερον πλέσῃ καλῶς αὐτήν, ἵνα ἔξαχθῇ ὅσον οἶόν τε πλειότερον αἷμα. Πρὸς ἐπίθεσιν δὲ τῆς σικύας λαμβάνομεν, ὡς γνωστόν, ποτήριον τοῦ νεροῦ, δόπερ ἀναστρέφοντες, καίομεν ἐν αὐτῷ τεμάχιον χάρτου, ἵνα δὲν τῷ ποτηρίῳ ἀλλὰ διὰ τῆς θερμότητος ἀραιωθῇ. Πρὶν δὲ τὸ χαρτίον τελείωσι σθεσθῇ, ἐπιθέτομεν τὸ ποτήριον ἐπὶ τῆς πληγῆς, τὸ δέρμα εὐθὺς ἔξαιρεται, τὸ αἷμα συρρέει εἰς τὸ οἰδημα, δόπερ διὰ κοπτεροῦ δργάνου κεντούμεν καὶ ἐκχύνεται τὸ συρρεῦσαν αἷμα, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ μίασμα, ἀλλὰ τοιοῦτον δημάρχη. Τοσοῦτον δὲ ἀπλοῦν εἰναι τὸ μέσον τοῦτο, ὡστε δυνάμεθα εὐκόλως νὰ καταφέγγωμεν εἰς αὐτὸν καὶ δσάκις ἀπλῇ ὑποψία οὐ πάρχει ὅτι δικύων κατείχετο ὑπὸ λύσσης.